

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., v
právní věci

žalobce: A. M. A A. L.,
státní příslušnost Království Saúdská Arábie
toho času Rehabilitační sanatorium Darkov a. s.
Čsl. Armády 2954/2, 733 12 Karviná - Hranice

proti
žalovanému: Ředitelství služby cizinecké policie
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2022 č. j. CPR-23291-2/ČJ-2022-930310-
V241, o správním vyhoštění,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. České republice se právo na náhradu řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 19. 8. 2022 č. j. CPR-23291-2/ČJ-2022-930310-V241 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend ze dne 30. 6. 2022 č. j. KRPT-141144-20/ČJ-2022-070022 (dále též jen „správní orgán prvního stupně“), jímž bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění, přičemž doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce šesti měsíců.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

2. Podle záznamu ze dne 14. 6. 2022 byla v tento den v 10:00 hod. v Lázních Darkov v Karviné provedena policisty pobytová kontrola, při které byl kontrolován žalobce. Žalobce předložil platný cestovní pas Saúdské Arábie č. X a vízum typu „C“ č. X platné od 21. 2. 2022 do 19. 8. 2022 s délkou pobytu 90 dnů, vydané velvyslanectvím České republiky v Rijádu. Žalobce na toto vízum přicestoval na území schengenských států letecky dne 26. 2. 2022 na letiště Schwechat ve Vídni v Rakousku. Poté odcestoval do Lázní Darkov v Karviné, kde téhož dne započal léčbu ve formě komplexní balneorehabilitace. Žalobce je po automobilové nehodě od září 2021 částečně ochrnutý a upoután na invalidní vozík. Doprovodem je mu jeho syn E. A. M A.L., který se o něj stará a doprovází na potřebné lázeňské procedury. Vízum žalobce opravňovalo k pobytu na území členských států Evropské unie do 26. 5. 2022. Od 27. 5. 2022 žalobce pobýval na území smluvních států EU neoprávněně bez platného oprávnění k pobytu.
3. Dne 14. 6. 2022 bylo vydáno oznámení zahájení správního řízení s žalobcem ve věci jeho správního vyhoštění z území členských států Evropské unie.
4. Z potvrzení ze dne 6. 6. 2022 vystaveného MUDr. K. J., Lázně Darkov, a. s., se podává, že žalobce nastoupil 26. 2. 2022 do Lázní Darkov, a. s. ke komplexní balneo-rehabilitaci s nutným doprovodem a jeho zdravotní stav mu nedovoluje přerušit léčbu a vycestovat z území České republiky v době platnosti víza. K tomuto potvrzení je přiložena lékařská zpráva o výsledku léčení.
5. Při výslechu dne 14. 6. 2022 žalobce mj. uvedl, že jeho zdravotní stav je přiměřený jeho onemocnění. Léčení mu však prospívá a cítí se lépe. Z území České republiky nevycestoval z důvodu probíhajícího léčení v Lázních Darkov, kde je taky se svým synem – doprovodem ubytován. Na území České republiky žalobce nemá žádné společenské, kulturní vazby či ekonomické závazky. Nemá zde žádné rodinné příslušníky a hodlá se vrátit do Saúdské Arábie.
6. Ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky ze dne 15. 6. 2022, že vycestování žalobce do Saúdské Arábie je možné.
7. Správní spis správního orgánu prvního stupně obsahuje dále Informaci OAMP ze dne 23. 6. 2021, Saúdská Arábie – Bezpečnostní a politická situace v zemi, záznam o seznámení

žalobce s podklady řízení ze dne 30. 6. 2022 a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o udělení správního vyhoštění žalobci ze dne 30. 6. 2022.

8. Součástí správního spisu žalovaného je odvolání žalobce proti rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 30. 6. 2022, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

IV. Obsah žaloby

9. V žalobě směřující proti napadenému rozhodnutí žalobce poukazuje na skutečnost, že je odkázán na invalidní vozík a je imobilní. V České republice podstupuje dlouhodobou rehabilitaci v Lázních Darkov Karviná na vlastní náklady a v tomto by rád pokračoval, jelikož v případě jeho vycestování a přerušení léčby by mohlo dojít k úplnému zastavení postupného zlepšování a následnému zhoršení jeho zdravotního stavu.

V. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby žalobce, přičemž v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

VI. Jednání soudu

11. Ve věci soud jednal dne 8. 11. 2022, a to v nepřítomnosti žalovaného, jenž se z jednání omluvil.
12. Žalobce u jednání na žalobce setrval, přičemž zdůraznil, že léčba jeho zdravotnímu stavu prosívá, a proto by v ní chtěl pokračovat a v České republice i nadále setrvat. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

VII. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného dle § 75 odst. 1 s. ř. s.
14. Ve věci krajský soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
15. Krajský soud nejprve shrnuje relevantní právní úpravu dopadající na souzenou věc.
16. Podle § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců *cizinec je mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona dále povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a oprávněním k pobytu, pokud tento zákon nestanoví jinak.*
17. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního*

systému smluvních států, až na pět let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.

18. Podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.
19. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
20. Krajský soud poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž rozhodnutí o správním vyhoštění nemá sankční povahu a nejde o správní trestání; jedná se o správní opatření, kterým stát tolíko vyjadřuje svůj zájem na tom, aby se dotčený cizinec na území státu nezdržoval (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 Azs 125/2004-54 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 5 Azs 94/2005-52).
21. Žalobce přicestoval na území schengenských států letecky dne 26. 2. 2022 na vídeňské letiště a téhož dne dorazil do Lázní Darkov v Karviné. Již výše bylo konstatováno, že vízum žalobce opravňovalo k pobytu na území členských států Evropské unie toliko do 26. 5. 2022. Po tomto datu nedisponoval žalobce žádným pobytovým oprávněním.
22. Žalobce ostatně tuto skutečnost v průběhu správního řízení nikterak nesporel či nepopíral. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce ve smyslu shora citovaného § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců. Jak oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly, došlo u žalobce k porušení právní povinnosti pobývat na území České republiky s platným cestovním dokladem a oprávněním k pobytu podle § 103 písm. n) citovaného zákona.
23. Žalobce do dne ukončení oprávněného pobytu v České republice z území schengenských států nevycestoval, nýbrž nadále pobýval v Lázních Darkov, a. s., přestože v té době již nedisponoval žádným pobytovým titulem.
24. Krajský soud podotýká, že obsahem žaloby jsou shodné důvody uváděné v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, konkrétně potřeba dalšího léčení, resp. dlouhodobé rehabilitace, která by v případě přerušení vedla k zastavení zlepšování zdravotního stavu či jeho následnému zhoršení.
25. Krajský soud nemůže než souhlasit se závěry žalovaného, že bylo pouze a jen na žalobci, aby si jako příslušník Království Saúdská Arábie hodlal podstoupit na území České

republiky dlouhodobou rehabilitační léčbu zajistil a požádal o vhodné vízum, respektive o platné povolení k pobytu v potřebném rozsahu.

26. Rozsah samotné délky léčby rozhodně není důvodem pro to, aby žalobce mohl vědomě porušovat zákony České republiky a pobývat na jejím území bez platného pobytového titulu. Lze přičítat toliko k tíži žalobce, že si předem neověřil potřebnou délku své léčby a podle obsahu zjištěného se nevybavil relevantním povolením k pobytu, zde nejspíše povolením k dlouhodobému pobytu. Jestliže tak žalobce neučinil, dostal se svým vlastním zaviněním do situace, kdy porušil výše citovaná zákonná ustanovení.
27. V tomto směru nelze přihlédnout k žalobní námitce spočívající v přání žalobce nadále pokračovat v léčbě, jejímž přerušením by došlo k zastavení zlepšování jeho zdravotního stavu. I Nejvyšší správní soud již v minulosti konstatoval, že cizinec „*není oprávněn dovolávat se svého špatného zdravotního stavu a nutnosti další léčby v České republice, neboť v takovém zdravotním stavu již do České republiky přicestoval*“ (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2020, č. j. 4 Azs 379/2018 – 30).
28. Ve správním řízení přitom v souzené věci nebylo namítáno, že by z pohledu svého zdravotního stavu nebyl žalobce schopen transferu do země původu. Žalobce též netvrdil ničeho o tom, že by mu jeho zdravotní stav znemožňoval si potřebná povolení k pobytu vyřídit.
29. Závěrem krajský soud podotýká, že z obsahu samotné výpovědi žalobce před správním orgánem nevyplývá, že by vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění žalobci hrozil nepřiměřený zásah do jeho soukromého či rodinného života, jak předpokládá § 174a odst. 1 a § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Žalobce v tomto směru sám spontánně vypověděl, že na území České republiky nemá žádné společenské, kulturní vazby ani ekonomické závazky a že zde nemá žádné rodinné nebo příbuzenské vazby.
30. K uvedenému je třeba konstatovat, že oba správní orgány se zabývaly posouzením věci i z pohledu citovaných ustanovení a dostatečně zhodnotily žalobcům nepříznivý zdravotní stav. Zdravotním stavem žalobce se žalovaný podrobně zabýval v napadeném rozhodnutí na jeho straně 4 až 5, správní orgán prvního stupně pak na straně 4 svého rozhodnutí, přičemž soud jejich závěry sdílí. V tomto kontextu krajský soud uvádí, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, což v této věci, resp. části, činí (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či jeho rozsudky ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47).

VI. Závěr a náklady řízení

31. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

32. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, jelikož žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).
33. České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť tyto náklady vznikly na tlumočném, které hradí ze zákona stát (§ 36 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Ostrava 8. listopadu 2022

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně